

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Quae || In
Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||**

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

Dominica xxiiij. post Pentecosten.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78158)

DOMINICA XXIII. POST
PENTECOSTEN.

573

De Antichristo.

MATTH. XXIII. MAR. XIII. LVC. XXI. ANNO XXXIII.

In cxlvij. imaginem adnotatiuncula.

cxlvij.

- A. Postrema abominatio desolationis. Sedet in templo Antichristus, ostendens se tamquam Deum.
- B. Hunc adorant Iudaei, & infinita mortalium multitudo.
- C. Vastatio Hierosolymorum & abominatio, quando per Titum sacrificatum est idolis ad portam orientalem templi.
- D. Ignis iubente Antichristo & Pseudoprophetis descendit de caelo, &c.
- E. Enoch & Elias, veracibus & innumeris signis confectis, ab Antichristo interficientur, & post tria dnm assumentur in caelum.
- F. Profugantur & interficiuntur qui nolunt Antichristum adorare, & qui characterem bestiae non habent.
- G. Proximus aduentus Christi, qui Antichristum interficiet spiritu oris sui, & illustratione aduentus delebit illius potentiam.

EVANGELIUM MISSAE.

MARC. XIII. MATTH. XXIII. LVC. XXI.

CV ergo videritis abominationem desolationis, quae dicta est à Daniele Propheta, ^astantem in loco sancto (qui legit ^bintelligat :) tunc qui in Iudaea sunt, fugiant ad montes:

ubi non debet,

Cum autem videritis circumdari ab exercitu Hierusalem, tunc scitote quia appropinquavit desolatio eius.

& qui in medio eius, discedant: & qui in regionibus, non intrent in eam.

& qui super tectum, in domum, nec introcat ut tollat quid erit retrò vestimentum suum.

& qui in tecto, non descendat tollere aliquid de domo sua; & qui in agro, non revertatur tollere tunicam suam.

Quia dies ultionis hi sunt, ut impleantur omnia quae scripta sunt.

Vae autem praegnantibus & nutricibus in illis diebus.

MARC.

Orate verò ut
hyeme non fiant:

erunt enim dies illi
tribulationes tales.

quales non fuerunt ab
initio creaturæ quam
condidit Deus,
usque nunc,

Et nisi breuiasset Do-
minus dies,

non fuisset

quos elegit,
breuiavit dies.

ecce illic; ne
credideritis. Exurgente

signa & portenta ad
seducendos;

si fieri potest, etiam
electos.

Vos ergo videte.
omnia

Orate autem ut non fiat fuga ve-
stra in hyeme vel sabbatho:

erit enim tunc tribulatio
magna,

qualis non fuit ab initio mundi

usque modò,
neque fiet.

Et nisi breuiati fuissent
dies illi,

non fieret salua
omnis caro: sed propter electos

breuiabuntur dies illi.

Tunc si quis vobis dixerit;
Ecce hic est Christus, aut illic;
nolite credere. Surgent enim pseu-
dochristi & pseudoprophetae, &
dabunt signa magna &
prodigia:

ita ut in errorem inducantur, si fieri
potest, etiam electi.

Ecce prædixi vobis.
Si ergo dixerint vobis;

erit enim pressura ma-
gna

super terram,
& ira a populo huic.

Et cadet in ore gladij,
& captiui ducentur in
omnes gentes: & Hieru-
salem calcabitur à Genti-
bus, donec impleantur
tempora nationum.

Luc. xvij.

Et ait ad Discipulos suos;
Venient dies quando de-
sideretis videre unum
diem filij hominis, &
non videbitis.

Et dicent vobis; Ecce
hic, & ecce illic.

MAR. XIII.

MATTH. XXIII.

LUC. XVII.

Ecce in deserto est, nolite exire:
ecce in penetralibus, nolite credere.

nolite ire
neque sectemini.

Sicuti enim fulgur exit ab oriente,
& paret usque in occidentem;

coruscans de sub caelo,
in ea qua sub caelo sunt
fulget;

ita erit & aduentus filij hominis.

ita erit filius hominis
in die sua.

ADNOTATIO.

A Bominationem pro idolo accipi & eius cul-
tu, constat ex scripturis: additur desolatio-
nis, ut est apud Daniele, (quod est **דבדו** Scho-
mem, id est vastans) propter ea quod sequatur
vastatio & desolatio huiusmodi idolum & ido-
latriam. Idolum vero super altare in templo
Dei posuit primū Antiochus Epiphanes: sequuta
est vastatio ciuitatis. Post hunc Pilatus imagi-
nes Caesaris adibus Hierosolymitanis intulit no-
ctu obuolutas, non posuit tamen, nec secuta est
desolatio statim. Tertia fuit Titi abominatio,
ubi capto templo, in porta orientali posita est
aquila, & imago Vespasiani, & idolis est sacrifi-
catum, & declaratus Titus Imperator. Cum hac
abominatione coniuncta fuit desolatio illa Hie-
rosolymorum atrocissima. Profanauit postea
Aelius Adrianus non tam templū Mosaicū, quod
erat euersum, tum abrogatum per Euangelium,
quam sanctam ciuitatem. Idē deinde Cosdros
Persa fecit, fecerunt Tyranni Machometani.
Verum non videtur de his intelligi posse Mat-
thaeus: ac ne de illa quidem Titi desolatione, de
qua dici non potest quod scribit Matthaeus, non
fuisse talem tribulationē ab initio mundi, neque
futuram. Nam & si concedamus nullam fuisse
talem tribulationē ante illud tempus atque il-
lam Titi, tamen maior non dubium quin sit fu-
tura, quā inferet Antichristus. Quare consen-
taneur rationi esse videtur, eam abominationem
& idoli Antichristi designari à Matthaeo, quā-
do reuelandus est (ut docet Paulus) homo pecca-
ti, filius perditionis, qui aduersatur & extolli-
tur supra omne quod dicitur Deus, ita ut in tē-
plo Dei sedeat, ostendens se tamquā sit Deus. Be-
tia porro, non solum Draconē adorabūt homines,
quod vaticinatur Ioan. Apōst. ut blasphemias
& mendacia Antichristi. Lucas verō illam Titi

innuit, & admonere videtur, ut p̄ se recipiant
cum viderint ab exercitu circumdari Hierusa-
salē, ante futuram scilicet illā Titi abominatio-
nem & desolationem.

A. Postrema abominatio: Sedet enim in tē-
plo homo terribilissimus, atque omnium mortalium
truculentissimus ac pestilentissimus Antichri-
stus, qui in Euangelio dicitur etiam stare. *Mat. 24*

B. Adorant eum primum omnium Hebraei,
simul infinita deploratorum hominum multitu-
do: omnes scilicet qui inhabitant terrā, quorum
nomina non sunt scripta in libro vitae Agni. *Mar. 13*

C. Describitur Hierosolymorum obsidio, qua
urbem afflixit primum Titus, deinde expugna-
tio & vastatio, tum abominatio idoli & sacri-
ficij ante portam templi orientalem, ut dictum
est, qua portendebat postremam Antichristi.

D. Iubente Antichristo & eius pseudopro-
phetis descendet ignis de caelo, sicut ab utrisque
mendacia & falsa signa: tanta ut, tāta apparen-
tia, ut decipiendi videātur, si fieri posset, etiam
electi. Dicuntur autem mendacia illa signa, quod
vera non sint miracula, sed secundum operatio-
nem Satanae facta, nihil verō super naturā re-
rum: sed iactabuntur tamquā miracula inania
illa facta & adulterina, cum ingenti arrogātia,
cum summis terroribus, & ad blasphemiam Chri-
sti & Dei conferentur, & ad Antichristi ido-
latriam abominandam. *Mat. 24*
Mar. 13

E. Postquam finierint testimoniū suū Enoch
& Elias aduersus Antichristum, confuget cum
illis Antichristus, vincet & occidet eos, tacebunt-
que corū corpora tres dies cum dimidio in pla-
teis Hierosolymorum; neque enim illa sinet sepe-
liri Antichristus: insiliet autem postea spiritus
vitae à Deo in eorum corpora, resurgent, & euo-
cati à Christo ascendent in caelum. *Apo. 11*

F. Pro-

F. Profligantur atque interficiuntur à satellitibus Antichristi quicumque illum noluerint adorare, & qui bestia imaginem, aut characteristicam, aut nomen eius, aut numerum nō habebūt.

G. Proximus Christi aduentus ad iudicium, qui interficiet Antichristum Spiritu oris sui, & destruet illustratione aduentus sui illius potentiam.

MEDITATIO.

Dan 9. Domine IESV bone & sancte, prædixit Daniel Propheta tuus abominationem desolationis id est Antichristum statuendum in loco sancto: video ego, Domine, hac tēpore non Antichristum ipsum, sed eius præcursores multos Antichristos, id est Hæresiarchas sedere in loco sancto tuo, in ijs Ecclesijs quæ tuæ erant, in ijs animis ubi tu habitabas: omnes suas perversitates atque ex inferno suscitatas hæreses pro verbo tuo violentissimè obrudentes, auctore atque auctore suo Sarana: quibus præstigijs, quo dolo truculentus draco se ac suos adorari non solum vrget, sed conficit. Deijce hos omnes, bone IESV, Spiritu oris tui omnipotentis: da ijs quos decipere & pellicere nunquam cessant, nunquam non cōtendunt, Spiritum sanctum tuum; da ut confugiant ad montes, id est ad Matris tuæ & Sanctorum intercessionem, ad vnam Ecclesiam Sanctam, Catholicam, & Apostolicam Romanam, & ad te qui es præparatus mons domus Domini in vertice mōriū, & sublimis es super omnes colles, da ut ex Iudæa, id est ex fidei Ecclesiæ Romanæ confessione se conferant ad humilem & deuotam orationem, qui item est alius mons tuus: da verò, Domine, ut hæc agant sublatis omnibus quæ impedire possint, deuotè & efficaciter. Scis præterea bone IESV, Patris

æterni sapientia, ubi hoc non audet Satan (quamuis impotens bestia est & impudens) tamen ad peccata illum cor nostrum allicere continenter, ut tui obliti illi obediamus, quasi ipse sit Deus, non tu Domine. Et tamen verè tu es Deus noster & Dominus noster, tu Patri consubstantialis Filius, tibi omne genu flectendum est, cælestium, terrestrium, & infernorum. Ille draco est, quē formasti ad illudendum ei, bestia abyssi est. Ille in veritate non iterit, sed mendax, & pater mendacij est, & referuatus in iudicium tuum vinculis æternis sub caligine, qui nunc portat execrabile tuum iudiciū damnatus atque dammandus: nam vbicumque est, circumfert tamen semper ignem suum. Fac, Domine, ut hunc quem abieci tibi ne timeam, da ut ne mihi noccat, te timeam, te verear, te amem, te adorem, tibi obediam, sentiam cordis diuino tuo actu te Deum meum, & Dominum meum. Sustolle me, Christe IESV, altius quàm esse possit Dæmon, ad montes tuarum virtutum, quæ tamen omnes vnà sunt tua essentia & substantia infinita. Fac, Domine, ut in te omnia confugia & refrigeria inueniam; omnia impedimenta perfectæ veritatis & vitæ ut depellam, tibi hæream, tibi feruiam, te laudem in secula, Amen.